

Index Verborum.

exempla tradantur, ibidem, n. 15. ibid.
 Socius incapax, propter societatem socij capacis, efficitur capax, & consequitur immunitatem à collectis, quam ex sua persona non habebat, ibidem, n. 3. p. 110.
 Socius non potest consocio servitutem Pascui acquirere, neque usum aptiorum reddere, c. 16. n. 28. p. 65.
Solemnitas actus non præsumitur ex tempore, ubi de ea constare debet per scripturam, c. 11. n. 15. p. 38.
Solemnitas extrinseca actus ex decennij cursu (ubi non adest præjudicium Tertiij) ubi verò adest; ex 30. annorum curriculo, ex aliquorum sententia præsumitur, ibidem, n. 20. ibid.
Solemnitas extrinseca actus, non præsumitur ex diuturnitate temporis quotiescumque actui jus resistit, ibidem, n. 13. p. 37.
Solemnitas substantialis, & Principalis actus ex diuturnitate temporis non præsumitur, ibidem, n. 17. p. 38.
Solemnitates extrinsecæ, quæ scorsum, & instrumento separato intervenire possunt ex tempore immemoriali, absque dubio præsumuntur, ibidem n. 19. ibid.
Sono tubæ vocandi sunt vicini ad Concilium, & eis assignari debet terminus ad deliberandum, an velint præstare consensum alienationi Pascui publici, ibidem n. 21. ibid.
Scholaris, qui causa studiorum in Oppido residet, an vicinus allius loci dicatur c. 4. n. 26. p. 13.
Spes, nisi de præsenti sit formata, æstimari non debet, c. 13. numer. 8. p. 48.
Statuta, sive ordinationes municipales ab Oppido factæ, & à Rege confirmatae, utrum ab ipso Oppido revocari, & aboleri possint traditur remissivè, ibidem, n. 10. ibid.
Statuta, sives ordinationes municipales, quæ ob vicinitatem, ad damni satisfactionem obstringunt, quæ ratione justificantur traditur, c. 14. n. 6. p. 53.
Statuti, seu ordinationis mens & intentione, potius quam verborum tenor attendi, & inspici debet: c. 25. n. 3. p. 106.
Statuti, seu ordinationis verba intelligi debent, ita ut evitetur absurdum, ibidem, n. 5. p. 107.

Statuti verba, si sunt obscura, humior semper interpretatio est sumenda, ibidem, n. 7. ibid.
Statuto, vel ordinatione frequenter solet imponi pena pro singulis pecudum capitibus depascentibus, & tunc quid de agno, vel vitulo lactaneo, utrum cum matre faciat unum caput? ibidem, num. 12. & 13. ibid.
 Statutum circa usum Pascui à majori parte populi factum, an noceat vicinis absentibus? remissivè, c. 12. n. 5. p. 42.
 Statutum favorable laicorum etiam ad Ecclesiasticas personas extenditur, c. 8. n. 3. p. 23.
 Statutum, quo Pascui usus fœminis interdicitur inquitatem continet, c. 12. n. 4. p. 42.
 Statutum, sive ordinatio municipalis circa utensilia, & cætera omnia (in quibus periculum est in mora) vel ab antiquo custodita vel observata, confirmatione Regia non indigeret, ibidem, n. 9. ibid.
 Statutum sive ordinatio municipalis, utrum confirmatione Regia indigeat, ibidem, n. 6. ibid.
 Statutum, sive ordinatio pœnalis super usum Pascui strictè debet interpretari, c. 25. n. 6. p. 107.
 Statutum, vel lex prohibens præscriptionem, intelligi debet de ordinaria, non verò de immemoriali, nisi expressè caveatur, c. 17. num. 3. p. 67.
Stylus, qui in Curia nostra habetur, super contraventione rei judicatae (qua vulgo dicitur *Contravencion de carta executoria*) & quomodo super ejus querela procedatur? c. 29. n. 23. p. 123.
Sumpitus facti in lite agitata super usa Pascui publici, debent distribui, vel impartiri inter vicinos, si non sint bona propria Oppidi, ex quibus persolvantur, c. 29. n. 19. 123.
Sumpitus facti pro Pascui publici lite, ex quibus bonis persolvi debeant, c. 29. n. 18. ibid.
Supplicationis sine præjudicio, quando sententia exequi jubetur, utrum adhuc supplicari possit? & de stylo Curiae nostræ, & in proposito, referuntur casus, c. 12. n. 29. p. 45.
Sylva cædua, etiam palaris vocatur, c. 1. n. 6. p. 2.

Sylva

Index Verborum.

Sylva cædua quæ sit? ibid. n. 4. p. 1.
Sylva Glandaria, quandoque non dicitur *Pascua* sed *cædua*, ibidem, n. 9. ibid.
Sylva Pascua, etiam comprehendit Glandariani, ibidem, numero 8. ibid.
Sylva Pascua quæ sit, ibi. n. 7. p. 2.
Sylva quid sit in genere? ibid. num. 2. p. 1.
 Sylvæ duplex traditur species; alia cædua, alia Pascua, ibidem, num. 3. ibid.
Sylvæ cæduæ materiam, qui Doctores disputaverint? referuntur, ibidem, n. 5. ibid.

T

Tempus damni dati ad ejus satisfactionem inspici debere probatur, c. 13. num. 6. p. 48.
Termini civitatum, dicuntur termini vicorum, c. 10. n. 3. p. 31.
Termino; verbum quid significet, c. 34. n. 5. p. 140.
Terminorum, sive aggerum, qui Pastui pecorum deserviunt; proponuntur varia nomina, & vocabula, c. 1. n. 1. p. 1.
Territorium proprium non dicitur, quod est commune, c. 34. n. 6. p. 140.
Terre Gervidae, & montuosæ (vulgò Valdios) in cujus dominio censeantur, an Universitatis, an verò domini Oppidi? c. 9. n. 16. & num. 18. p. 29; quædam distinctio in proposito traditur, & n. 20. ibid.
Testes de immemoriali deponentes, cuius æratæ esse debeat? c. 17. n. 24. p. 71.
Traditio vera, & actualis non datur in juribus merè incorporalibus; & loco traditionis, habetur cessio, c. 37. n. 7. p. 148.
Transactio etiam in rebus alienari prohibitis, quandoque admittitur, c. 11. num. 37. & num. 38. p. 40; ubi traditur distinctio quædam in proposito.
Transactio non semper continet alienationem, ibi. n. 36. ibid.
Transactio, quandoque *donatio* dicitur, ibidem, n. 32. p. 39.
Transactio speciem habet alienationis, ibidem, n. 31. ibid.
Transfigere... de rebus Ecclesiasticis
Prælati regulariter non possunt,

ibidem, n. 33. ibid.
 Transigere super Pasculo publico, an unum Oppidum possit cum alio, ibidem, n. 39. p. 39.

Tributa Regi debita, etsi præscribi regulariter prohibeantur, non tamen ex hac prohibitione, immemorialis præsumptio excluditur, c. 17. num. 6. p. 67.

Turbatio, simplex possessionis non operatur interruptionem, c. 21. n. 17. p. 91.

V

Vendendi libera facultas, vide in verbo, *Liber*.

Vendita equa, sive vacca, venditus etiam videtur vitulus, & in venditione comprehensus, c. 25. n. 16. p. 108.

Vendita equa, seu vacca, aut asina, non debetur Gabella pro vitulo, sive pullo lactaneo, ibidem, n. 18. ibid.

Vendita villa, seu Oppido cum jurisdictione, utrum vicinis competat jus retractus, & pro eodem pretio, sit eis redimendi facultas? referuntur Doctores, c. 30. n. 3. p. 125.
Venditionis contractus à mera voluntate procedit, & sic invitus necno regulariter vendere compellitur, c. 27. n. 1. p. 114.

Venditionis contractus, quandoque necessarius est, veluti, quando publica utilitas inest, c. 27. num. 3. p. 115.

Venditio herbæ, seu Pascui, vide in verbo, *Locatio*.

Verbum illud, à quién, denotat restrictionem, c. 16. n. 9. p. 61.

Vicanei (vulgò los aldeanos) an Pascuis civitatis (cui subiacent) potiri possint, c. 10. n. 1. p. 30.

Vicani, seu vicini villæ exemptæ; non subeunt onera realia, seu personalia civitatis, c. 10. numero 24. p. 33.

Vicaneorum, & civium æqualis & reciprocus debet esse Pascuorum usus, c. 10. n. 2. p. 30.

Vici Pascuis civitatum non potiuntur, neque earum ordinationibus penis, & statutis gubernantur, quando ex destinatione, consuetudine, aut præscriptione separationem, & distinctionem habent c. 19. num. 15. p. 32.

Vici, seu castra dicuntur membra ci-

Y

Index Verborum.

- vitatis, ibidem, n. 5. & 14. p. 31.
 & 32.
 Vicini alicuius Oppidi, licet usum Pascui habeant communem, non tamen possunt dici domini, c. 30. n. 13. p. 127.
 Vicini, cives, & singulares de Universitate in causa principaliter eam tangente, regulariter in testes admitti possunt: quod non procedit si causa, & lis singulorum commodum quoquo modo respiciat, c. 32. n. 1. & 2. p. 134.
 Vicini, & singulares de Universitate, vel concilio in testes admitti possunt, si actus (in quo testificantur) verisimiliter exteris sit ignotus, ibidem, n. 9. p. 135.
 Vicini in lite Pascui publici sui Oppidi, ferè semper sunt testes suspecti: quod maximè procedit in rusticis, qui naturaliter sunt contentiosi, & ad lites parati, ibidem, n. 8. ibid.
 Vicini non convocantur (ut vulgo dicimus, à *Consejo abierto*) in civitatibus, seu Oppidis numerosis, sed tantum Decuriones, & Officiales Concilij, c. 11. n. 24. p. 38.
 Vicini nominati à Concilio, ut positionibus respondeant, possunt petere terminum ad deliberandum, quid sint responsuri, & consulere Advocatum, c. 32. n. 21. p. 137.
 Vicini, seu cives nominati à Concilio, ut positionibus respondeant in Pascui publici lite, utrum concordes esse debeant in positionum responsione, ut Concilio præjudicent, ibidem, n. 18. p. 136.
 Vicinos, & cives non admittere, ini-
quum, & contra rationem reputatur, c. 5. n. 6. p. 16.
 Vicinos, & cives quosdam admittere, alios reprobare, videtur esse monopoliū, ibidem, n. 8. ibid.
 Vicinos non admittere, jure reproba-
tur, & speciem servitutis continere videtur, ibidem, n. 9. ibid.
 Vicinos noviter venientes admittere, an teneatur Oppidum quolibet? ibidem, n. 1. & 2. ibid.
 Vicinorum duæ partes ad minus debent convenire, ut alienatio Pascui publici fiat, c. 11. n. 22. p. 38.
 Vicinorum (qui congregantur in Con-
cilio, & consentiunt alienationi pascui publici) nomina in actis in-
- scribi debent, ibidem, numer. 23.
 ibid
 Vicinitas acquiritur ex eo, quod quis stipendiariam militiam in aliquo Oppido exerceat, c. 4. n. 16. p. 12.
 Vicinitas acquiritur per sententiam, ibidem, n. 15. ibid.
 Vicinitas acquiritur pluribus modis, & primo per nativitatem, ibidem, n. 5. p. 10.
 Vicinitas contracta origine, & nativitate; potentior est omni alia, ibid. n. 7. ibid.
 Vicinitas contrahitur per matrimonium, ibid. n. 13. p. 11.
 Vicinitas & domicilium, ex habitatione decennij contrahitur, ibidem, n. 11. & 12. ibid.
 Vicinitas, & domicilium originis semper retinetur, etiam si quis in alio Oppido inhabitet, ibidem, n. 8. ibid.
 Vicinitas, & domicilium per Baptismum contrahitur, tam quoad spiritualia, quam quoad temporalia, ibid. n. 9. ibid.
 Vicinitas, & domicilium pluribus in locis absque actu receptionis induci-
tur, ibidem, n. 20. p. 12.
 Vicinitas potest denegari, c. 5. n. 11.
 & 12. p. 17.
 Vicinitas, ut acquiratur per matrimonium, utrum sit necessarium, quod maritus larem, & bona sua transstulerit ad locum, ubi matrimonium contraxit, c. 4. n. 14. p. 11.
 Vicinitatem denegare, ex avaritia, & ambitione procedit, c. 5. num. 7. p. 16.
 Vicinitatis ratione, quando quis ad satisfactionem damni à pecudibus præstiti teneatur? c. 14. n. 1. cum seqq. p. 51.
 Vicinus de novo veniens, & admissus, non potest gravari paecto, seu fidejus-
fione adstringi, ut vicinitatem conservet, & in Oppido necessariò maneat, nec sub tali prætextu ei vicinitas differri, aut denegari potest, c. n. 14. p. 17.
 Vicinus Oppidi communitatem in Pascuo alterius habentis, an pro pecu-
dibus in sociam (vulgò *En Alparceria*) concessis mercedem solvere teneatur? c. 26. n. 1. & per totum,
 Et solvitur quæstio, n. 16. cum duo-
bus sequentibus; ubi ponitur triplex
casuum sectio. p. 113.
- Vici-

Index Verborum.

- vicinus pauper, & inops, qui pecora non habet, ut pascuo publico Universitatis fruatur, an testis esse possit in causa, & lite Pascui publici i remissivè, c. 32. numer. 7. p. 135.
 Vicinus pluribus in legibus Regni invenitur, cap. 4. numer. 2. p. 9.
 Vicinus pro eo, qui prope alium habitat, quandoque accipitur, ibidem, n. 3. ibid.
 Vicinus qui habet plura prædia in aliquo Oppido, cum tamen ibi non habitat, Pascuo uti non poterit, ibidem, numero 33. p. 14.
 Vicinus quis dicatur? ibidem, numero 4. & numero 19. pag. 10. & 12.
 Vicinus, seu unus de populo, si item egit pro usu Pascui publici, & obtinuit, utrum possit ab Universitate, vel cæteris convicinis repetere sumptus in lite factos, capit. 29. n. 20. p. 122.
 Vicinus, ut quis dicatur, & reputatur, non est necesse; quod in oppido habitat? sed ad hoc, ut pascuo potiatur, cum vicinitate requiritur habitatio cap. 4. num. 21. p. 12.
 Vicinus si litigat super usu Pascui pro jure suo cum Universitate, tenetur contribuere contra se in sumptibus litis ab universitate factis, capit. 29. num. 20. p. 128.
 Vicus absque licentia civitatis (cui subiacet) compromittere, seu transfigere super Pascuis non potest c. 10. n. 8. p. 31.
 Vicus per exemptionem, non amittit jus Pascui in terminis civitatis, aut villa à qua eximitur, ibidem, numero 17. num. 21. p. 32. & 33. ubi referunt Doctores hujus affer-
tionis sequaces, & opponit quædam objectio cui satisfit, num. 22. p. 33.
 Vicus tenetur ad contributionem, ad quam civitas, ibidem, num. 10. p. 31.
 Vicus unitus, in Pascuis civitatis, cui unitur, & an civitas ejus Pascuis uti debeat, disputationi exponitur. ibidem, numero 25. p. 34.
 Vidua an Pascuo publico uti possit & Vnusquisque de re sua liberè dis-
ponere

Index Verborum.

ponere capite 27. numero 2.
P. 114.
Vt scapi rem, vel longo tempore quæri, idem est, quoad effectum, capit. 18. num. 20. p. 78.
Vt sui publico destinata impræscriptibilia sunt, capite 17. numero 1. p. 67.
Usum bonorum cuiuslibet Concilij, aut Oppidi, tam status plebeiorum,

quam nobilium, æqualis esse debet cap. 16. n. 17. p. 62.
Ususfructus consideratur in jure Pasendi, est tamen causalis, non formalis, capite 23. numero 7. p. 100.
Usum in juribus incorporalibus habetur pro traditione, & quandam juris possessionem inducit, cap. 18. num. 17. pag. 77.

F I N I S.

seu Receptar. Sententiar. Lib. I.

45

vendicat quando Procurator ad acceptandum speciale mandatum haberet; non enim sufficit generale in his beneficialibus, vel alliæ spiritualibus tum propter rerum qualitatem, tum etiam propter maximum præiudicium, arg. text. in d. cap. fin. de procur. in 6. sexi. in l. si quis miseri bona. §. iussi. & I. Paulus respondit, ff. de acq. hered. id quod speciatim tradit gl. in c. scribi absenti, de prob. in 6. gl. d. verbo presenti illius Clementina unica in prin. cum qua transeat ibi Doctores & Bonif. de Vital. in fine num. 74. Et eandem gloss. allegauit Aret. in l. per procuratorem. col. 3. ad med ff. de acq. hered. & dixit ordinariam Ant. Rebuff. in leg. non solam §. Morte. n. 23. ff. de noui oper. nunt. & ira Doctores tenere testatur Pan. in d. cap. accedens num. 5. Imol. num. 19. & tradit Felin. in c. nonnulli §. sunt & alij num. 46. de rescriptis, & ante ipso tenuit Rota. decisi. 34. in antiquis. & inclinare videtur in decisi. 528. etiam in antiquis ibi, sed videatur quo ad primum. & in decisi. 10. n. 8. in ultimis consentit Cassad. d. decisi. 3. de concess. prob. n. 6. & Staphil. de lite gratia tui. deu. & efficitis Clausularum. §. post hec. fol. 80. verso. n. 20. & §. successione num. 29. fol. 74. verso. subscribit Petrus Rebuff. in praxi beneficiorum, 3. p. tit. de procur. ad resignandum constitutio. pag. 480. n. 10. & in concordatis tuis. de electione derogatione. gloss. ultima. & in Rub. de forma mandat. verbo alterius. consentit. Didac. lib. 3. Clariarum c. 16. n. 4. Vnde emanauit stylus hodiernus ponendis clausulam illam, in mandatis Apostolicis, quod nempe duixeris acceptandum, per te vel procuratorem tuum, ad hoc legitime constituum.

²² Quæstio tamen non inutilis est, quæ in hac materia dicatur speciale mandatum? Et dicitur speciale mandatum, vbi in mandato datur potestas acceptandi beneficia, seu dignitates &c. Tunc etenim huiusmodi procurator, inquam specialis acceptare poterit, secundum Panor. & alios in d. c. accedens. & Pau. de Lez. quem sequitur Bonifac. de Vitalinis in de clem. unica. §. secus num. 75. Felin. d. §. sunt & alij num. 46. & in c. coram. de officiis. deleg. num. 6. col. 3. & post Lapp. & Domin. tradit Cass. ubi supra num. 6. qui satis bene existimat, mandatum huiusmodi ad beneficia acceptandum dici speciale. Pro quo considero text. in cap. penult. §. porro, in prin. de electio. in 6. vbi admittitur procurator simpliciter & generaliter constitutus ad eligendum, cum tamen ad electionem speciale mandatum requiratur. Vnde quemadmodum ista generalitas, censemur ad eligendum speciale mandatum, ita & etiam eadem generalitas ad acceptanda beneficia speciale mandatum censemur, quam sententiam firmat Hostien. & Card. colum. 2. & Antoni. à Butri col. in prin. finalis in de cap. accedens, & Felin. in d. §. sunt & alij, & Bon. dict. clem. unica, in fine lecture n. 76. & Petrus. in d. cap. si tibi absenti. num. 8. & ad stipulatum Petrus Rebuff. ubi supra pag. 480. num. 12 & communiter receptam testatur Dom. Didac. ubi supra num. 4. Etsi Felin. in d. c. coram. n. 6. de iuris rigore contendat, in his spiritualibus non requiri speciale mandatum, cuius opinio repugnat iis, quæ ipse resoluti, vbi supra. Et iuxta hanc receptam resolutionem accipienda est decisi. Rotæ. in ultimis decisi. 10. n. 4. & decisi. 528. in antiquis, & ita limitanda est, gloss. in cap. qui ad agendum. §. fin. verbo concessa de procur. in 6. quæ habet, procuratorem cum libera posse facere ea quæ speciale mandatum requirunt, & tradit Bart. in leg. procurat. cui generaliter

liber. si de procur. & Bal. in l. illud, 1. ff. de minoribus, & Mat. Afflictis in confitu. Neapol. lib. 1. rub. 17. de defensis num. 10. & 39. ut sci-licet non procedat in his terminis, nam quantumcumque mandatum habeat, cum libera; ad hunc acceptationis effectum, non dicitur mandatum speciale, quod ipsi non aduentum.

Huiusmodi autem procurator ad acceptandum beneficia bene poterit acceptare dignitatem secundum Pau. de Lez. quem sequitur Card. d. clementina unica §. 9. metiam 74. & Bonif. §. secus. num. 79. argum. se. in cap. penul. de verb. sig. & in c. si proper de rescrip. in 6. Et licet mandatum non loquatur de curia, curia etiam acceptabat secundum Hostien. & Card. in d. c. accedens, col. 2. quos sequitur A. apud. 1. do & form. imp. fol. 44. n. 5. Si tamen habuerit potestatem acceptandi ex alia gratia non poterit ex alia acceptare, secundo L. Roman. quem refert & sequitur Iust. in l. si procurat. n. 4. C. de procura. Excedit enim ordinem mandati, quod procuratori non licet, diligenter emandari, & in multis consulende probat. 1. Paris. conf. 31. n. 46. cuius sequenti vol. 1.

Sed tamen dubium est, an coniuncta persona mandatarij ac p. re possit beneficium? Et non posse ex superiori resolutione necessario videtur resoluendum cum in hac materia speciale mandatum placere requiratur, & quidem merito. Sanguinis enim coniunctio specialis mandati defectus non supplet. text. in l. pater. ff. de mino. & ita resolutio. Innocen. & Antoni. de Butr. in dict. col. fina. c. missura. Card. col. 4. vers. 5. quer. Inol.

or. num. 5. docet, Ioan. And. in d. c. si tibi a. p. re. quæ seq. Petrus. ibi num. 7. & tenet etiam Card. in d. clem. unica. §. quinquer. col. fin. & Bonifacius de Vitalinis d. §. secus. num. 75. Nicol. Hil. in repertorio aureo, verbo procurator sine mandato fol. 172. Consentit Felin. in dict. §. sunt & alij num. 46. col. 9. & Cassad. decisi. 6. vt lue pendente. n. 5. post Staph. ubi supra fol. 74. verso. n. 29. quicquid resoluit Rota. decisi. 290. in nouis, & Ludo. Gomez in cap. si annum de ind. in 6. num. 34. cum seq. Nec oblitus text. in d. §. sunt & alij, in fine, quia loquitur in interpretatione rescripti, rationabile subsecuta, vt optime declarat Felin. ibi a. num. 53.

Ad gratiæ vero purificationem in casu dict. elem. unica. in p. t. 1. scilicet coniunctus pro coniuncto poterit, sine specia. ii mandato comparere, vt adnotauit Ioan. Mil. loco nuper adiuncto & Petrus. in c. si tibi abseni. 9. col. 4. Aduertendum tamen est, quod licet receptatio hæc à coniuncta persona vel ab alia sine special mandato invalida existat, poterit tamen à mandatario rata habeti cum in his qua speciale mandatum requirunt, ratihabitio admittenda si. text. in c. fin. de irentur. in 6. & nostri auctores tradidere in c. nonnulli de rescrip. & in dict. c. accedens quos sequitur Staphil. d. fol. 74. verso. n. 31. & Petrus Rebuff. d. pag. 480. n. 14. & Couar. d. c. 16. secundum quem hæc si. tenet & communis & iure verior est, dummodo c. à ratihabito si intra mensem, & tempore. si ad act. 1. u. 1. argum. text. in l. penul. 1. m. ratam haberi, & est optima gloss. in c. am sic. de electio. in 6. quam sequuntur Doctres ibi & Felin. dict. §. sunt & alij num. 45. post Rot. 290. in nouis, & conferit Didac. ubi supra num. 5.

Præterea ex eodem fonte discutiens est ille articulus an scilicet acceptatio: fieri possit per laicum procuratorem: Et videtur concludendum, laicum